

Nævnet omgjorde i maj 2020 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en mandlig statsborger fra Syrien. Indrejst 2019.

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgeren er etnisk araber og sunni-muslim fra Damaskus, Syrien. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv. Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at han frygter at blive slået ihjel af de syriske myndigheder og at få frataget sine ejendele, fordi han er deserteret fra den syriske hær. Han har til støtte herfor oplyst, at han i 1996 begyndte på det syriske militærakademi. Efter tre års uddannelse blev han tilknyttet den syriske hærs specialstyrker. I [foråret] 2011 blev han sammen med sin enhed udstationeret i Tartous-provinsen med ordre om at nedkæmpe demonstrationer. Ansøgeren efterkom ikke ordren om at skyde på civile og forbød også sin deling dette. Fra [foråret] 2011 til [efteråret] 2011 gjorde ansøgeren og hans enhed tjeneste i Homs-provinsen. Under udstationeringen foretog de ransagninger af civile bopæle sammen med den syriske efterretningstjeneste for at lede efter våben og eftersøgte personer. Ansøgeren forhindrede under disse ransagninger flere gange, at der blev begået overgreb mod civile og var af denne grund flere gange i konflikt med personer fra efterretningstjenesten. [I efteråret] 2011 blev ansøgeren tilbageholdt og kørt til [en afdeling] hos efterretningstjenesten i Damaskus, hvor han blev afhørt og udsat for fysiske overgreb. Efter 10 dage blev ansøgeren præsenteret for beviser for, at han ikke havde fulgt militære ordrer. De næste fire måneder blev ansøgeren flyttet rundt til forskellige afdelinger. Herefter blev han flyttet til [et fængsel i Damaskus], hvor han var fængslet de næste to og et halv år. I begyndelsen af 2014 blev ansøgeren løsladt, hvorefter han fik seks dages sygeorlov på grund af sin tilstand. Ansøgeren flyttede til en familieejet gård i al-Qunaytirah-provinsen, som var kontrolleret af oprørere. Da han havde været væk fra tjenesten i én måned, begyndte myndighederne at opsøge hans families bopæl. Efter halvandet år flyttede ansøgeren til Dara-provinsen, hvor han boede indtil udrejsen af Syrien. Mens ansøgeren boede i provinserne al-Qunaytirah og Dara, var han frontperson for to væbnede grupper, [...] i 2018 og [...] i 2017, hvis roller var at beskytte de civile mod de syriske myndigheders angreb. Ansøgeren udrejste illegalt af Syrien [i efteråret] 2018. De syriske myndigheder har fortsat opsøgt ansøgerens families bopæl. Flygtningenævnet kan i det væsentlige lægge ansøgerens forklaring til grund og vurderer i overensstemmelse med Udlændingestyrelsen, at ansøgeren isoleret set er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1. Flygtningenævnet kan således lægge til grund, at ansøgeren, der var major i den syriske hær, blev udstationeret sammen med sin enhed i Tartous-provinsen i april 2014, med ordre om at nedskyde demonstranter, men at han ikke udførte ordren herom, ligesom han også forbød sin enhed at skyde på demonstranterne. Det kan videre lægges til grund, at ansøgeren fra [foråret] 2014 til den [efteråret] 2014, hvor han blev anholdt, var udstationeret i Homs sammen med sin enhed. Da ansøgeren var udstationeret i Homs, bistod han sammen med sin enhed efterretningstjenesten i forbindelse med ransagninger, hvor der blev ledt efter våben og eftersøgte personer. Flygtningenævnet lægger til grund, at ansøgeren i forbindelse med disse ransagninger i flere tilfælde forhindrede efterretningstjenesten i at begå vold og andre overgreb mod personer, og at hverken han eller folk fra hans enhed på noget tidspunkt selv deltog i sådanne overgreb, og det lægges videre til grund, at disse forhold var baggrunden for, at ansøgeren [i efteråret] 2014 blev anholdt og fængslet. På den anførte baggrund, og uanset det af

baggrundsoplysningerne fremgår, at den syriske hær i perioden [foråret] – [sommeren] 2011 systematisk udførte drab af demonstranter og andre civile til demonstrationer og foretog vilkårlige anholdelser, finder Flygtningenævnet ikke, at det kan antages, at ansøgeren ved sine handlinger har medvirket hertil. På baggrund af ansøgerens forklaring lægger Flygtningenævnet til grund, at efterretningstjenesten i forbindelse med ransagningerne i nogle tilfælde foretog afbrændinger af civile bopæle og tyverier herfra. Idet der ikke er grundlag for at antage, at der i forbindelse med disse afbrændinger var risiko for personskade, finder Flygtningenævnet ikke, at disse forhold er omfattet af anvendelsesområdet for Flygtningekonventionens artikel 1 F (b). Flygtningenævnet finder herefter, at der ikke er alvorlig grund til at antage, at ansøgeren har begået en alvorlig ikke-politisk forbrydelse som anført i Flygtningekonventionens artikel 1 F (b), og der er derfor ikke grundlag for at udelukke ansøgeren fra at opnå asyl, jf. udlændingelovens § 10, stk. 1, nr. 3. Flygtningenævnet meddeler derfor ansøgeren opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 1.”